

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž farmaceutický podnik, který na základě smlouvy, jejíž uzavření není povinné, odvádí platby státní organizaci nemocenského pojištění v závislosti na obratu dosaženém farmaceutickými výrobky, a který si tedy neponechává úplné protiplnění za tyto výrobky, nemá nárok na snížení *a posteriori* základu daně pouze z toho důvodu, že neprovádí platby způsobem určeným v jeho obchodní politice, ani hlavně pro propagační účely?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je pro snížení *a posteriori* daňového základu požadována faktura na jméno nositele práva na vrácení, která potvrzuje provedení transakce zakládající nárok na takové vrácení, ačkoli transakce, která umožňuje snížení *a posteriori* základu daně, je řádně zdokumentována a lze ji zpětně ověřit, a je částečně založena na veřejných údajích a umožňuje ověřit správný výběr daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 9. listopadu 2019 NJ v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Věc C-740/19)

(2020/C 95/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: NJ

Žalovaný: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU⁽¹⁾ (tzv. „procedurální směrnice“) ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je možné, aby členský stát zaručil právo na účinnou právní ochranu i tehdy, když jeho soudy nemohou změnit rozhodnutí vydané v azylovém řízení, ale mohou jej jen zrušit a vrátit věc k novému řízení?
- 2) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (tzv. „procedurální směrnice“) rovněž ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je s nimi v souladu právní úprava členského státu, která pro soudní řízení v azylových věcech stanoví kogentní jednotnou celkovou lhůtu šedesáti dnů bez ohledu na veškeré individuální okolnosti a bez zřetele ke zvláštnostem dané věci a k možným obtížím při dokazování?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).